

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH
LEENBERG, AXEL DANIEL

**Oratorio. (Stockholm, tryckt hos Peter
Jöransson Nyström.).**

Stockholm
1731

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Int. Lib.
Orat.
(131)
0

1734?
1700-1829

ORATORIO.

Officiis: af A. D. Leemburg

Musica: in spectatione uno Gagliardi

A. D. Leemburg

INTERLOCUTORI.

Ester

Mardocai

Thimna

Jael

Abigail

Biguai

Abasverus

Haman

Harbona

Arbaces

Nebum.

Chori.

**Den förste, af Perser och Meder.
The öfrige af Israeliter.**

Musiquen af Doctor HENDEL.
Poëfien, en öfversättning utur Engelstan
Af
A. D. LEENBERG.

PARTE I.

Harbona. **N**u skona är långt ädlare än härja och föröda.

Haman. Gjør inga inkast mer:

Alsingen ändring stier.

Allt Juda släctte skal jag låta döda,

I grund utrota.

Hör, lyd, gjør straxt hwad *Hamans* röst befaller.

Har icke hela Österlandets Herre,

Siett alt sin mæckt

I mina händer?

Gjer acft I Länder!

I alle widt och bredt!

The större med the smärre!

Hör til tu hela menighet,

Som faller

Then store wår *Monarch* til fota.

Hör til, gif acft.

Nuck, ris opp alt med rot och gren:

Dråp, skjösla, bränn dråp hwar och en:

Fölg, lyd mit bud

Slå Öwinnor, Mån och Barn ihjäl:

Förgjör alt Israel:

Brnt, brnt ned thetas altare:

Jag låter alt til spillo gje.

Arbaces. Tu skal öf redebogne finna.

Ja wåra hiertan brinna

Uf nit at genast thetta

Til titt behag uträtta.

CHORO.

Mån, qvinnor, barn, ja hvar och en
Skal rotas ut, skal slås ihjäl.
Förgjör om Israel.
Nyck, rif opp alt med rot och gren.

CHORAL.

Hwad wil tu arme gjåsa, *
Högfårdas så och fjåsa.
Med tig är snart bestålt;
Som wådret molnen drifwer,
Rätt så med tig och blifwer,
Tu kommer och tu (swinner) stålt.
farer

Israeliter.

Jach.

Nu skal förförljelsen med hast
Långt fjerran
Från Jacobs hyddor wika;
En Ester Drottning är, och Ester tjennar HERRAN.
Guds löfte och förbund står fast,
Men werldens fagra löften swika.

Stäm tin Harpa til gladt ljud.
Hedna Gudar platt förgås:
Men Imanuel, GUD med oss,
Han, och ingen mer är GUD.

CHO-

* Denne med de följande Choraler som intet finnas igen i vår Swenska Psalmbok, äro tagne utur Sal. Herr Riks: Rådet Grefwe Joachim von Dübens af Lyssa på Swenska språket öfversatte Utwalda Andeliga Sånger.

CHORAL.

Israel på then HERRAN
Titt hopp tu ställ och wänd:
Han är både när och fjerran
Och allestäds bekänd:
Hos honom är all hälsa
I hans barmhertighet;
Israel wil han frälssa
Från synd och farlighet.

CHORO.

Nu sönderbröts af HERRANS hand
Wårt tunga of och swära band.

Thimna. **B**rifer Gud med gladlig röst:
Lofwer HERRAN then i Zion bor,
Israels tröst.
Han är högt berömd och stor.
Glädje sig hwar i sin stad:
Himlar frögdens, Jord war glad.

Jael. **S**i, then som Israel bewarar,
Han är ej sömnog eller säfwer.

Abigail. Man ser

I Jacob ingen middo mer,
Och intet arbete i Israel.

Jael. I folck förkunner HERRANS wärel och lofwer
Wår Gud, hwars rike ewigt warar.

à 3.

Israel gack
Emot tin Gud med lof och tack.

à 2. Lof

*Jael &
Abigail.*

Lof stje tig Gud! Som stor ting gör.
 Låt widt bli spordt
 Hwad nåd Gud giordt.
 Tig Herre | mact och wald | tilhör.
 | lof och tæct |
 Tu har nu giordt wårt mörker ljust.
 Wårt Spel nu stäms från sorg til lust.

CHORAL.

Alt här til ångslan wankat har,
 Låt Solen skina åter,
 Låt börja nya frögde-dar
 At ingen mera gräter,
 Låt tina tjenare få se
 Hwad gjärningar tu kan bete
 Låt theras barn förnimmat.

Thimna. **W**år synd har giordt at Gud sin hand från oss har wändt.
 En grym förföljelse har blottadt swärdet, bogan spändt.
 Medatha Son har sticket ut
 Ett blodigt bud et grymt beslut,
 At hela Israël skal platt förläggas och förgiöras.
 Ach we! wår synd har giordt at wij hit skulle fångne föras.

ACCOMPAGNAMENTO.

Mig tycks jag hör ett ynligt skri:
 The usla mödrars rop och gråt:
 Jag hör the stungne barnens låt.

Se,

Se, ach! se mördaren
Far fram bestänkt med blod.
Blod rinner strömwis som en flod.

CHORO.

Sörög Israel, ach we!
Tu aldrig mer Jerusalem får se.

Thimna. **J**ordan, Jordan, tu byra flod!
Få wij ei mer oss gjöra hopp
Att se titt hufwa lopp?
Skal ei som förr så wäl tilstod,
Tin sköna strand gje klang och ljud
Af sång och rop til Gud?

PARTE II.

Ester. **S**äg mig min Fosterfar,
Hwarföre tu med affa har
Bestrodt titt hufwad? Hwarför bär
Tu thenna usla säcken? *Mardocai*, min frände,
Säg, hwarföre tu så bedröfwad är?
Hwi ser jag dig i sligt elände?
Mardocai. Et omildt öde wil oss alla suärja.
Af *Haman* är befalt
Att allt
Titt släcte platt utrotas skal.
Gack, ställ dig in för Konungen,
Att tu et sådant olycksfall
Med bön och tårar skyndsam må afwäria.

Tu

Efter. Tu wet at then
Skallad in för honom går,
Skal dö; Ty lagen så förmår.

*Mardo-
cai.* **F**rukta ej för någon fara.
Kjærlek kan hans wrede stilla:
Går dig wäl, går of ej illa.
Gud allena fructas bör.
Gack; ty Gud dig synes falla.
Måst tu för wår wälsfärd falla;
Holl tå döden bättre wara
Än en Thron; Ty säll tu dö.

Efter. Jag wil gå in för Konungen.
O Gud wår hjälpare,
Undsätt of, hjelp tin tjenarinna.
Låt mig titt barn i dig en nådig Fader finna.
Tu som alt wetst, tu wet at jag
Alt sedan jag hit kom,
Har ingen dag
Haft glädje til then ähra
Som jag har när the ogudaktige.
Tu wetst ock at jag intet sköter om
Then prydelßen
Jag måste bära
När jag skal föra ståt och präal.
Ach! Herre! hör the öfwergifnas rop.
Låt icke theras munn tillhyckas som lofwa dig:
War tino folcke nådelig:
Förackta ej tin hop,
Then tu med wäldig hand
Förlofsat ur Egypti land.

Ach

Ach tårar! Bistånd görer,
Medömkan at upväcka:
Ach! hjälpen wreden släcka,
At swef ej framgång får.
O Gud, som böner hörer,
Skal blod wår skuld försona,
Så tag mitt lif och skona
Titt folk tin fostersfår.

CHORAL.

Som tig Gud tackes gör med mig,
I döden och i lifwet.
O Herre Gud allena tig
Har jag mig undergifwet:
Jag sofwer, wakar, sitter, står,
Jag talar, tänker eller går,
Ur Gud mig alt allena.

Thimna. Gud Zebaoth, Israels Gud, stätt opp och hämnas på
Titt folks förföljare,
Som hota
At wilja of i grund utrota.
Ach! skulle wäl
Titt milda Faders hjerta tåla, at Israel
Förgjörres, slås ihjäl
Och gifwes foglar under himmelen
Och djuren
På markene
Til spis? ach nej! Tin godhet är hwar morgon ny.
Tu lofwar ju at hjälpa alla
Som tig i nödens tid med tro och bön åkalla;

Hjelp nu och när wij i nöden til dig fly:
Låt nåd för rätten gå.

CHORAL.

Tu blide Gud förbarma dig,
Hwi will tin strånghet hämma sig:
På oss och våra skulder?
Ach wredgas ej på gräs och hö,
På rök och stoft, på bräckligt rö,
War nådig from och hulder.

CHORO.

Fråls oss o Gud! Se til vår nöd:
Släck ut tin wredes glöd.

*Ahasue-
7155.*

Hvem dristar sig emot vår lag
At tränga sig hit in när jag
Ej gifwit lof ther till?
Then måste dö som så förmåten är.
Hwad? At min Ester ther?

Ester.

Ahasue.

Ja. Lagen faller; men min kärlek stona will.
Min kraft förgår mig, ach! jag dö.
I mackter Ester swimmar bort. Hwad bleknad sprider sig
I hennes ansichte.

Min Drottning, wakna opp. Min Ester, Ester hör!
Lyft opp tin ögon, se,
Min hand utsträckt.
Then guldne Spiran är mot dig
Uträckt.

Et säkert teckn af nåd!
Bort thet at Ester ej skall wara undantagen
Från thenna strånga lagen.

à 2. Ach

à 2.

Ester &
Abafve-
rus.

Ach hwem } ropar.
Hör jag }

Min (Konung) } och (förbarma) }
Ester } upmuntra } mig.

Uch (hwad) } qwal (som) }
titt } (thet) } mig

Nu öfwerhopar.

Rörs ej titt hjerta

Uf min } smårta
Ja tin } smårta

Rör mitt hjerta

Uch! min (Konung, låt tig af min bön bewefas.
Drottning, hwad tu ber skal tige ej nefas.

Abafve-
rus.

Hwi ångslar tu tig så?
Låt intet tig förfära.

Min Ester, tu skal få
Allt hwad tu kan begjåra.

Waf opp och lef! Råds tu ännu?
Min Ester skal ej dö.

Statt opp igen,

Mit lif min wån!

Säj mig, hwad bedes tu?

Bed; hwad tu ber skal ej slå felt:

Wårt hjerta med wår mactt är delat.

Ester.

Dm jag för tina ögon funnit nåd,
Så tacks min Konung ej försnä

Ut bli i dag sin tjenarinnos gäst.
Jag bjuder Konungen och *Haman* til min fäst.
Abafu. Jag kommer. *Haman* skal få bod
Ut han sig straxt insinna må.

Hur kan jag wägra tig en dag?
Som *Ester* will, så will ock jag.
Kan något wärde blifwa satt
Mot en så härlig skatt?

Biguai. Se huru i hans ögon lyser
Then nåd

Som han för *Ester* hyser.

Nehum. Hur nögd han går til hennes gästabod.

Biguai. Hans iswer är förswunnen.

Nehum. Hans wrede är af Kjärtlef öfwerwunnen.

CHORO.

Nögd och sanning til förswar,
Hon i sin oskuld altid har.
Himlen wärd om henne bär:
Hos Gud hon hörd och bönhörd är.

PARTE III.

ACCOMPAGNAMENTO.

Mardocai. Gud, som i Salem har sit tjäll, sit hus;
Omhwärfder med et ewigt ljus;
Hvars bud eldslagar föra ut;
Statt opp, gör på wår jämmer slut.

CHO.

CHORO.

Nch! kom, kom snart at hämnas oss;
 Utgjut tin vrede; Tand titt blod.
 Allt skålfwer. Hör hwad dan, hwad ljud!
 Jacob! Statt opp, och möt tin Gud.

Ahasv.

Tu then min Sjal har kär,
 Säj hwad är titt begär?

Beds tu mit halfwa rike, thet är titt.

Ester.

Uch milda Konung! har jag funnit nåd för tig,

Så skona för min bön mit folk och mig:

Med theras lif tu fäller mitt.

Häf opp thet som beslutit är

Nch! *Mardocai* och mig är fallet ännadt.

Han som likwål när han förnam

Min Konung wara

I fara

För två förrådare,

I huset brackte fram

Et så försträckligt förehafwande.

Ahasv.

Ur sådant ännu olönt lämnadt,

Som straxt med största heder lönas bordt?

Säj mig

Min Drottning, Säg, ho är then sig

I sinnet sätja tör

Ut wilja fälla then

Som med sin trohet gjordt

Ut jag behollit lif och Trohn? *Ester.* Then Fienden

Ur thenne onde *Haman.* *Ahasv.* Han? jag swär wid solens krets,

Ut ingen ställer mig tilfreds

Förr än hans brott är hämnadt.

ACCOM-

ACCOMPAGNAMENTO.

Haman. Drottning, war dock icke vred:
 Ach! se mig för tin fötter ned.
 Ach! fäll ett ord, så stillar sig
 Hans grymhet; Bed et ord för mig.

Ester. Dig skjer rått: Ej mer tu acktas.
 Som tu handladt får tu lön.
 Tänk ej at hans wrede saccktas,
 Fångagt knåfall, frucktlös bön.
 Förr tu yfdes af tin mæckt,
 Nu tu båfwar; Högmot dig på fall har bræckt.

Ahasv. Wæckt, fångsla then förrådaren!
 För honom hän
 Thit han sit wälförtjenta straff skal få.
 Men *Mardocai* som frålst mit lif och är af *Esters* slækt,
 Skal klådas i en Konglig dræckt.
 Min Krona skal man sätja på
 Hans hufwud; Honom skal man genom Staden föra;
 En Förste skal för honom gå
 Och ropa: Så skal man them Manne gjöra,
 Som Konungen wil wisa heder.
 Fort! låt så skje, fort skynder eder.

CHORAL.

Sij så bygger Gud sin Kyrckja,
 Sij så hjälper han {wår / min} siäl:
 Wil {of / mig} uti trone styckja
 När otaligt ondt {of / mig} qwål.

Ähra skie then HErren stor
Som högt up i Högden bor,
Ser dock neder på then arma
Och wil gjärna sig förbarma.

Haman.

Gur blef så snart tin lycka all?
Häpna, högmod, för titt fall.
I mackt lät misskund rå.
Then omiskundsam sig betedt,
Dom utan all barmhertighet
Skal honom öfvergå.

CHORAL.

Then stund wij leswe och må fullwål
Tå ackte wij litet wår fattiga Sjal
Som synden skal dyrt betala.
Wij riswe och sike efter werldsens ting,
Wår hog han löper all werlden omkring,
Och månd så tiden förhala.
O menniskja! O menniskja! Thet skal tin Sjal betala.

CHORO.

Gud har sit folk ur nöd förlöst.
Sjung Israel, hans los med gladlig röst.
Sjung HErrans los, böy knån, fall ned
Och tacka Gud tin hjelp, tin tröst.
Sitt folk har Gud ur nöd förlöst.
Sjung Israel, Guds los med gladlig röst.

Lof

Loffjunger Gudi then of Segren gaf:
Tig lofwe Himmel, Jord och Haf.
Dyphögd är HErrans höggra hand;
Hans namn är hårligt i all land.
Wår glad i Gud tin Frålsare,
Som wåndt titt swåra fångelse.
Loffjunger Gudi then of Segren gaf:
Tig lofwe Himmel, Jord och Haf.
Tu Ophir, guld till prackt tilred.
I Trån på bergen, stigen ned,
At HErrans Tempel byggas må.
Wår Sol ej mer skal nedergå.
Loffjunger Gudi then of Segren gaf:
Tig lofwe Himmel, Jord och Haf.

Kostar inhåstat 6 öre Silfvermynt Exemplaret.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Peter Jöransson Nyström.

www.books2ebooks.eu